

Wtorek, 5 lipca 2022 r.

ZALECENIA

PARLAMENT EUROPEJSKI

P9_TA(2022)0275

Negocjacje w sprawie umowy o współpracy między UE a Interpolem**Zalecenie Parlamentu Europejskiego z dnia 5 lipca 2022 r. dla Rady i Komisji dotyczące negocjacji w sprawie zawarcia umowy o współpracy między Unią Europejską a Międzynarodową Organizacją Policji Kryminalnej (Interpolem) (2022/2025(INI))**

(2023/C 47/23)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 218 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 16, art. 82 ust. 1 i art. 87 ust. 2,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej (zwaną dalej „kartą”), a w szczególności jej art. 7, 8, 47 i 52,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE ⁽¹⁾ (ogólne rozporządzenie o ochronie danych),
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchyłającą decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW ⁽²⁾ (dyrektywa o ochronie danych w sprawach karnych),g s 10
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych ⁽³⁾ (EUDPR), w szczególności jego art. 42 ust.1,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/794 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol), zastępujące i uchylające decyzje Rady 2009/371/WSiSW, 2009/934/WSiSW, 2009/935/WSiSW, 2009/936/WSiSW i 2009/968/WSiSW ⁽⁴⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1896 z dnia 13 listopada 2019 r. w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz uchylenia rozporządzeń (UE) nr 1052/2013 i (UE) 2016/1624 ⁽⁵⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej („EPPO”) ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 89.⁽³⁾ Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39.⁽⁴⁾ Dz.U. L 135 z 24.5.2016, s. 53.⁽⁵⁾ Dz.U. L 295 z 14.11.2019, s. 1.⁽⁶⁾ Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1.

Wtorek, 5 lipca 2022 r.

- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1727 z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust) ⁽⁷⁾,
 - uwzględniając opinię Europejskiego Inspektora Ochrony Danych nr 8/2021 z dnia 25 maja 2021 r. w sprawie zalecenia dotyczącego decyzji Rady upoważniającej do rozpoczęcia negocjacji w sprawie zawarcia umowy o współpracy między UE a Interpolem,
 - uwzględniając opracowanie Departamentu Tematycznego ds. Praw Obywatelskich i Spraw Konstytucyjnych z lutego 2022 r. zatytułowane „Ensuring the rights of EU citizens against politically motivated Red Notices” [„Ochrona praw obywateli UE przed politycznie umotywowanymi czerwonymi notami Interpolu”],
 - uwzględniając przepisy Interpolu dotyczące przetwarzania danych,
 - uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy nr 2161 (2017) w sprawie nadużywania systemu Interpolu: potrzeby bardziej rygorystycznych gwarancji prawnych oraz rezolucję nr 2315 (2019) w sprawie reformy Interpolu i postępowania ekstradycyjnego: budowania zaufania poprzez zwalczanie nadużyć,
 - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/817 z dnia 20 maja 2019 r. w sprawie ustanowienia ram interoperacyjności systemów informacyjnych UE w obszarze granic i polityki wizowej oraz zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008, (UE) 2016/399, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240, (UE) 2018/1726, (UE) 2018/1861 oraz decyzje Rady 2004/512/WE i 2008/633/WSiSW ⁽⁸⁾,
 - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/818 z dnia 20 maja 2019 r. w sprawie ustanowienia ram interoperacyjności systemów informacyjnych UE w obszarze współpracy policyjnej i sądowej, azylu i migracji oraz zmieniające rozporządzenia (UE) 2018/1726, (UE) 2018/1862 i (UE) 2019/816 ⁽⁹⁾.
 - uwzględniając art. 114 ust. 4 i art. 54 Regulaminu,
 - uwzględniając opinię przedstawioną przez Komisję Spraw Zagranicznych,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A9-0200/2022),
- A. mając na uwadze, że współczesny terroryzm i poważna przestępczość zorganizowana są obecnie zjawiskami dynamicznymi, złożonymi, innowacyjnymi, zglobalizowanymi, mobilnymi i często ponadnarodowymi, wymagającymi zdecydowanej reakcji i skuteczniejszej, skoordynowanej współpracy UE z międzynarodowymi organami ścigania i organami takimi jak Międzynarodowa Organizacja Policji Kryminalnej (Interpol); mając na uwadze, że komisyjnej w strategii UE w zakresie unii bezpieczeństwa z 2020 r. wzywa się państwa członkowskie do zacieśnienia wielostronnej współpracy i koordynacji między UE a Interpolem, ponieważ jest to niezbędne do skutecznej współpracy i wymiany informacji; mając na uwadze, że w rezolucji Parlamentu z dnia 17 grudnia 2020 r. w sprawie strategii UE w zakresie unii bezpieczeństwa ⁽¹⁰⁾ podkreślono potrzebę ściślejszej współpracy między państwami członkowskimi oraz lepszej koordynacji na szczeblu UE między wszystkimi podmiotami;
- B. mając na uwadze, że skuteczna współpraca międzynarodowa oparta na pełnym poszanowaniu praw podstawowych jest ważnym elementem skutecznego egzekwowania prawa i współpracy sądowej, zwłaszcza w przypadku zbrodni wiążących się z przetwarzaniem i udostępnianiem danych osobowych; mając na uwadze, że legalność przetwarzania danych osobowych podlega unijnemu dorobkowi prawnemu w zakresie ochrony danych, oraz mając na uwadze, że ma to także zastosowanie w przypadku umów dwustronnych z kluczowymi partnerami, którzy odgrywają ważną rolę w pozyskiwaniu informacji i potencjalnych dowodów spoza UE;
- C. mając na uwadze, że Interpol jest największą na świecie międzynarodową organizacją policji kryminalnej i odgrywa ważną rolę na całym świecie; mając na uwadze, że Interpol opiera się na współpracy międzyrządowej; mając na uwadze, że w grudniu 2021 r. Rada przyjęła mandat negocjacyjny umożliwiający Komisji rozpoczęcie negocjacji (których zakończenia oczekuje się do końca 2022 r.) umowy międzynarodowej w imieniu UE mającej na celu wzmocnienie współpracy z Interpolem, w tym dostępu do baz danych Interpolu i wzmocnienia współpracy operacyjnej; mając na

⁽⁷⁾ Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 138.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 135 z 22.5.2019, s. 27.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 135 z 22.5.2019, s. 85.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 445 z 29.10.2021, s. 140.

Wtorek, 5 lipca 2022 r.

- uwadze, że zasadniczo należy zapewnić, aby na mocy ostatecznej wersji umowy wprowadzono solidne środki gwarantujące zgodność z zasadami dotyczącymi przetwarzania danych osobowych określonymi w dorobku prawnym Unii w zakresie ochrony danych oraz poprawność danych osobowych otrzymywanych w ramach takiej współpracy, a także zapewnić, aby wszelka przyszła współpraca i wymiana danych osobowych odbywała się z poszanowaniem praw podstawowych, w tym prawa do ochrony danych i prywatności;
- D. mając na uwadze, że UE i Interpol już od dawna współpracują na podstawie umów lub porozumień roboczych w wielu obszarach związanych z egzekwowaniem prawa poprzez operacyjną realizację cyklu polityki UE – EMPACT (Europejska Multidyscyplinarna Platforma Przeciwko Zagrożeniom Przemocnym) oraz przez wspieranie działań państw członkowskich we współpracy z agencjami UE, takimi jak Agencja UE ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol), Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej (Frontex), Agencja UE ds. Szkolenia w Dziedzinie Ścigania, Europejskie Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii, Agencja UE ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości; mając na uwadze, że 5 listopada 2001 r. Europol i Interpol podpisały umowę operacyjną, a następnie protokół ustaleń umożliwiający przekazywanie danych osobowych za pośrednictwem swoich odpowiednich oficerów łącznikowych; mając na uwadze, że 27 maja 2009 r. Frontex podpisał porozumienie robocze z Interpolem ustanawiające ramy współpracy w celu ułatwienia zapobiegania przestępczości transgranicznej, jej wykrywania i zwalczania oraz poprawy bezpieczeństwa granic w celu zwalczania nielegalnej imigracji, przemytu ludzi i handlu ludźmi;
- E. mając na uwadze, że poszczególne państwa członkowskie UE, działając w ramach uprawnień państw członkowskich Interpolu, mają bezpośredni dostęp do 19 baz danych Interpolu zawierających potencjalnie cenne informacje dotyczące osób, skradzionego mienia, broni i zagrożenia; mając na uwadze, że te bazy danych zawierają miliony zapisów, w których pojawiają się informacje mogące bezpośrednio pomóc w zwalczaniu poważnej i zorganizowanej przestępczości oraz terroryzmu; mając na uwadze, że Frontex, Eurojust i EPPO nie mają obecnie dostępu do tych baz na mocy swoich mandatów – ani bezpośrednio, ani na zasadzie „trafienie/brak trafienia” – z uwagi na brak umowy z Interpolem, której wymagają w tym celu przepisy Interpolu dotyczące przetwarzania danych;
- F. mając na uwadze, że obecna współpraca między UE a Interpolem zacieśniła się już w obszarze zwalczania terroryzmu; mając na uwadze, że współpracę tę należy zacieśnić i rozszerzyć na nowe obszary; mając na uwadze, że aby zaspokoić szereg niezbędnych potrzeb operacyjnych, należy ulepszyć, przyspieszyć i usprawnić procedury, by ułatwić szybki dostęp do informacji związanych z poważną przestępczością zorganizowaną i terroryzmem oraz wdrożyć obowiązujące akty prawne Unii;
- G. mając na uwadze, że UE jest największym darczyńcą przekazującym środki Interpolowi, a środki te są przeznaczone głównie na wymianę informacji w obszarze egzekwowania prawa, a także obejmują współpracę w zakresie zarządzania granicami i działania na rzecz budowania zdolności, a także projekty i programy obejmujące szereg działań wymierzonych przeciwko terroryzmowi i poważnej przestępczości; mając na uwadze, że UE ma w związku z tym odgrywać istotną rolę, usprawniając funkcjonowanie Interpolu oraz, w szczególności, zwiększając jego przejrzystość i rozliczalność;
- H. mając na uwadze, że na mocy nowej umowy powinno się ustanowić nowoczesne i spójne ramy współpracy organów i agencji UE z Interpolem w oparciu o już istniejące sposoby współpracy; mając na uwadze, że umowa powinna być zgodna z ogólnymi wymogami Karty, z mającym zastosowanie dorobkiem prawnym Unii w zakresie ochrony danych, a mianowicie z EUDPR i dyrektywą o ochronie danych w sprawach karnych, ze szczegółowymi wymogami i zabezpieczeniami w zakresie ochrony danych określonymi w aktach podstawowych ustanawiających organy, agencje i systemy informatyczne UE oraz z właściwym orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości UE (TSUE) i standardami w zakresie praw podstawowych;
- I. mając na uwadze, że umowa powinna odpowiadać na potrzeby operacyjne, z uwzględnieniem najnowszych osiągnięć w zwalczaniu terroryzmu oraz przestępczości transgranicznej, ponadnarodowej, poważnej i zorganizowanej; mając na uwadze, że umowa stanowi podstawę prawną wymiany informacji operacyjnych, w tym danych osobowych, oraz dostępu organów i agencji Unii do odpowiednich baz danych Interpolu zgodnie z ich mandatem, pod warunkiem że umowa będzie prawnie wiążąca i egzekwowalna wobec wszystkich stron i będzie zawierać wszystkie niezbędne zabezpieczenia w zakresie ochrony danych;

Wtorek, 5 lipca 2022 r.

- J. mając na uwadze, że nie przeprowadzono oceny wpływu zalecenia Komisji na prawa podstawowe;
- K. mając na uwadze, że przyjęcie unijnych ram prawnych dotyczących interoperacyjności między systemami informacyjnymi UE w obszarze wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych w maju 2019 r. doprowadziło do wstępnych rozmów między UE a Interpolem na temat potrzeby zawarcia umowy o współpracy; mając na uwadze, że w UE istnieje obecnie zaawansowana i współdzielona infrastruktura danych potrzebnych do współpracy policyjnej i sądowej oraz dotyczących azylu i migracji, a także granic i wiz; mając na uwadze, że ta infrastruktura danych oraz tworzące ją systemy informatyczne i bazy danych UE umożliwiają ograniczoną i ściśle uregulowaną wymianę informacji z państwami trzecimi lub organizacjami międzynarodowymi;
- L. mając na uwadze, że nowa umowa powinna regulować współpracę między Interpolem a Europol, Prokuraturą Europejską, Eurojustem i Fronteksem oraz zapewnić tym organom, agencjom i państwom członkowskim, na potrzeby ściśle związane z wykonywaniem ich zadań określonych w odpowiednich aktach podstawowych, bezpośredni dostęp do dwóch baz danych Interpolu – bazy zawierającej dane skradzionych lub utraconych dokumentów podróży (SLTD) i bazy danych dokumentów podróży powiązanych z notami Interpolu (TDAWN) – za pośrednictwem europejskiego portalu wyszukiwania (ESP), zgodnie z unijnymi wymaganiami dotyczącymi ochrony danych i z pełnym poszanowaniem praw podstawowych;
- M. mając na uwadze, że zgodnie ze statutem Interpolu jest on zobowiązany do nieudzielania wsparcia ani pomocy państwom będącym jego członkami, które działają z naruszeniem prawa międzynarodowego praw człowieka;
- N. mając na uwadze, że organizacje rządowe, międzynarodowe i pozarządowe stale zgłaszają przypadki nadużywania przez niektóre państwa będące członkami Interpolu systemu not i dyfuzji Interpolu w celu prześladowania przeciwników politycznych, krajowych obrońców praw człowieka, prawników, działaczy społeczeństwa obywatelskiego i dziennikarzy z naruszeniem międzynarodowych standardów dotyczących praw człowieka i przepisów wewnętrznych Interpolu; mając na uwadze, że zgodnie ze sprawozdaniami Komisji i organizacji społeczeństwa obywatelskiego Interpol zreformował i usprawnił swoje procesy przeglądu czerwonych not, a także swoje systemy wsparcia dla centralnych biur krajowych w krajach członkowskich, zreformował strukturę i funkcjonowanie Komisji Kontroli Akt, która wdraża mechanizm składania skarg, wyznaczył inspektora ochrony danych oraz wdrożył program uczenia się i wymiany wiedzy; mając na uwadze, że niezależnie od wspomnianych reform nadal utrzymują się poważne obawy związane z możliwymi nadużyciami systemu Interpolu, naruszającymi prawa podstawowe, skoro w najnowszych sprawozdaniach nadal podkreśla się potrzebę zwiększenia gwarancji prawnych, przejrzystości i usprawnienia procesu wdrażania reform; mając na uwadze, że istnieją poważne wyzwania związane z mechanizmami aktualizacji informacji dotyczących czerwonych not i dyfuzji, ponieważ zdarza się, iż pozostają one w mocy w krajowych bazach danych, mimo że zostały zaktualizowane i usunięte przez Sekretariat Generalny Interpolu; mając na uwadze, że zarówno źródła pisane, jak i wywiady z organizacjami rządowymi i pozarządowymi dowodzą, iż proces weryfikacji prowadzony przez Interpol pozostaje niespójny;
- O. mając na uwadze, że w art. 3 statutu Interpolu zabrania się jakichkolwiek interwencji lub działań o charakterze politycznym, wojskowym, religijnym lub rasowym; mając na uwadze, że w ostatnich latach w wielu państwach członkowskich Interpolu nadal obserwuje się nadużycia w głośnych sprawach; mając na uwadze, że ekstradycja na tle politycznym są często powodowane nadużyciami polegającymi na wydawaniu czerwonej noty lub dyfuzji informacji o osobie poszukiwanej przez Interpol; mając na uwadze, że Interpol udostępnia niewiele informacji na temat sposobu, w jaki dokonuje przeglądów czerwonych not, własnych zdolności administracyjnych w tym zakresie oraz wyników tych przeglądów, co prowadzi do braku przejrzystości w odniesieniu do metod działania Interpolu na rzecz skutecznego zapobiegania politycznie umotywowanym czerwonym notom; mając na uwadze, że państwa członkowskie i inne organizacje międzynarodowe mają niewielki dostęp do informacji na temat ogólnej procedury dotyczącej stosowania czerwonych not i dyfuzji; mając na uwadze, że nie są dostępne żadne informacje na temat krajów wnioskujących o takie noty, liczby wniosków przyjętych i odrzuconych, przyczyn odmowy, tego, które z państw osiągają lepsze lub gorsze wyniki pod względem przyjęcia lub odrzucenia wniosków, a także zmian zachodzących w tych praktykach z biegiem czasu; mając na uwadze, że uniemożliwia to ocenę jakości procesu weryfikacji prowadzonego przez Sekretariat Generalny Interpolu, pracy krajowych biur centralnych lub jakości wniosków składanych przez państwa;
- P. mając na uwadze, że w rezolucji z dnia 16 września 2021 r. w sprawie obrońcy praw człowieka Ahmeda Mansoora w Zjednoczonych Emiratach Arabskich⁽¹¹⁾ Parlament wyraził głębokie zaniepokojenie faktem, iż kandydatem na stanowisko prezydenta Interpolu był generalny inspektor Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Zjednoczonych Emiratów Arabskich generał dywizji Ahmed Naser Al Raisi, którego mianowano na to stanowisko, oraz wezwał członków Zgromadzenia Ogólnego Interpolu, a w szczególności państwa członkowskie UE, aby należyście zbadały zarzucane mu naruszeń praw człowieka; mając na uwadze, że 11 maja 2022 r. we Francji wszczęto wobec prezydenta Interpolu dochodzenie w sprawie zarzutów stosowania tortur;

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 117 z 11.3.2022, s. 109.

Wtorek, 5 lipca 2022 r.

- Q. mając na uwadze, że współpraca między Unią Europejską a Interpolem opiera się na zaufaniu do systemów i procesów wewnętrznych Interpolu; mając na uwadze, że zaufanie do systemu czerwonych not i dyfuzji Interpolu zależy od zapobiegania niewłaściwemu stosowaniu not Interpolu przez kraje, które dążą do wykorzystywania systemów Interpolu do celów politycznych i represyjnych, oraz od sprawnego zwalczania tej praktyki; mając na uwadze, że Interpol musi dopilnować, aby dane osobowe przetwarzane wewnętrznie za pośrednictwem jego systemów były zgodne z prawami człowieka i praworządnością;
- R. mając na uwadze, że liczne kraje autorytarne nadal pozostają członkami Interpolu; mając na uwadze, że w ostatnich latach reżimy autorytarne z powodzeniem nadużywały do celów politycznych systemu czerwonych not, prześladowały osoby spoza swoich jurysdykcji i poddawały je rzeczywistym, praktycznym i inwazyjnym ograniczeniom dotyczącym ich życia i praw podstawowych;
- S. mając na uwadze, że inwazja Rosji na Ukrainę stanowi bezpośrednie zagrożenie dla międzynarodowej współpracy organów ścigania, a utrzymywany przez Rosję dostęp do baz danych Interpolu stanowi zagrożenie dla integralności współpracy UE z Interpolem; mając na uwadze, że Rosja jest odpowiedzialna za bardzo dużą liczbę czerwonych not i dyfuzji na całym świecie oraz za rozpowszechnianie w większości politycznie motywowanych czerwonych not, w tym not skierowanych przeciwko obywatelom UE, takim jak litewscy sędziowie, prokuratorzy i śledczy zajmujący się wydarzeniami w Wilnie 13 stycznia 1991 r.; mając na uwadze, że system czerwonych not jest wykorzystywany nie tylko przez Rosję, lecz także przez inne państwa, do celów politycznych przeciwko własnym obywatelom;
1. przypomina, że u podstaw polityki Unii w dziedzinie współpracy organów ścigania muszą leżeć wartości UE, prawa podstawowe i dorobek prawny Unii w zakresie ochrony danych, mianowicie EUDPR i dyrektywa o ochronie danych w sprawach karnych, oraz że dzięki tym podstawom należy zapewnić zgodność z zasadami konieczności, proporcjonalności, legalności i domniemania niewinności, a także zagwarantować odpowiedzialność i możliwość dochodzenia roszczeń na drodze sądowej, a równocześnie umożliwić skuteczną ochronę obywateli, zwłaszcza tych najbardziej bezbronnych; przypomina ponadto, że przestrzeganie tych praw i zasad, w tym prawa do prywatności i ochrony danych osobowych, powinno leżeć u podstaw rozwoju cyfryzacji w obszarze sprawiedliwości i bezpieczeństwa oraz rozwoju ram interoperacyjności; podkreśla, że zasady te powinny być centralnym elementem negocjacji między UE a Interpolem w sprawie umowy o współpracy;
 2. podkreśla bezwzględną konieczność, aby umowa z Interpolem opierała się na pełnym poszanowaniu Karty, dorobku prawnego Unii w zakresie ochrony danych oraz szczególnych wymagań i zabezpieczeń dotyczących ochrony danych określonych w aktach podstawowych ustanawiających właściwe agencje, organy i wielkoskalowe systemy informatyczne UE i ich odpowiednich mandatach; podkreśla w związku z tym, że decyzja Rady w sprawie ewentualnego zawarcia tej przewidywanej umowy powinna również opierać się na art. 16 TFUE;
 3. zauważa, że przed przyjęciem zalecenia dotyczącego decyzji Rady upoważniającej do rozpoczęcia negocjacji w sprawie zawarcia umowy o współpracy między Unią Europejską a Interpolem Komisja nie przeprowadziła oceny wpływu na prawa podstawowe w zakresie konieczności i proporcjonalności każdego z przewidywanych środków lub wykonalności prawnej wszystkich przewidywanych środków w ramach jednej nadrzędnej umowy;
 4. zaleca, aby Komisja zastosowała rozróżnienie Rady między obszarami ścigania przestępstw, współpracą sądową w sprawach karnych a bezpieczeństwem granic jako częścią zarządzania granicami;
 5. zaleca, aby Komisja zapewniła dostęp do różnych baz danych Interpolu w zależności od potrzeb i według określonego w odpowiednich mandatach zakresu właściwości poszczególnych organów i agencji UE; przypomina, że bazy danych Interpolu zawierają miliony wpisów z informacjami mogącymi potencjalnie pomóc w zwalczaniu przestępczości; przypomina jednak, że istnieją udokumentowane problemy dotyczące dokładności, wiarygodności i pochodzenia danych w tych bazach danych, którymi należy się zająć;
 6. podkreśla, że Komisja powinna zagwarantować kontrolowany dostęp państw członkowskich, organów i agencji UE do baz danych Interpolu, a ponadto powinna zapewnić niezbędne, konkretne, szczegółowe i skuteczne zabezpieczenia każdego rodzaju współpracy, w tym planowanej umowy, aby zapewnić pełną zgodność z unijnym dorobkiem prawnym w dziedzinie ochrony danych, ze szczególnymi zabezpieczeniami i wymaganiami dotyczącymi ochrony danych określonymi w podstawach prawnych organów, agencji UE i unijnych wielkoskalowych systemów IT oraz z prawami

Wtorek, 5 lipca 2022 r.

podstawowymi; podkreśla, że w odniesieniu do kontrolowanego dostępu do baz danych umowa powinna być co najmniej zgodna z zabezpieczeniami przewidzianymi już w rozporządzeniach w sprawie interoperacyjności⁽¹²⁾, w podstawie prawnej rozporządzenia w sprawie europejskiego systemu informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS)⁽¹³⁾ i w rozporządzeniu (UE) 2016/794;

7. zaleca, aby Komisja wynegocjowała z Interpolem wymogi dotyczące wysokich norm jakości i weryfikowalności informacji w bazach danych Interpolu oraz przejrzystości źródeł informacji;

8. oczekuje szczególnej czujności podczas negocjacji ze względu na wrażliwość danych osobowych zawartych w różnych bazach danych oraz fakt, że większość państw trzecich będących członkami Interpolu nie zapewnia odpowiedniego poziomu ochrony danych ani nie jest stroną umowy międzynarodowej na podstawie art. 218 TFUE, umożliwiającej wymianę operacyjnych danych osobowych z UE;

9. wzywa Komisję do wprowadzenia skutecznych i solidnych zabezpieczeń i gwarancji, aby zapewnić zgodność z unijnymi wymaganiami dotyczącymi ochrony danych oraz z prawami podstawowymi oraz zezwolić jednostce centralnej ETIAS utworzonej w ramach Fronteksu i państw członkowskich UE na dostęp do baz danych Interpolu SLTD i TDAWN za pośrednictwem europejskiego portalu wyszukiwania, a także jeśli będą potrzebne do skutecznego wdrożenia rozporządzenia w sprawie wizowego systemu informacyjnego (VIS)⁽¹⁴⁾, z późniejszymi zmianami, upoważniającego państwa członkowskie UE do dostępu za pośrednictwem europejskiego portalu wyszukiwania do baz danych Interpolu SLTD i TDAWN podczas rozpatrywania wniosków o wydanie wiz lub dokumentów pobytowych; domaga się, aby w przypadku trażeń nie udostępniać żadnych informacji Interpolowi ani właścicielowi danych w bazach danych Interpolu, i przypomina, że zgodnie z rozporządzeniami w sprawie ETIAS i VIS, dopóki nie zostanie to przyjęte i zagwarantowane w praktyce, oba systemy nie będą sprawdzać danych w bazach danych Interpolu;

10. zaleca, by w przewidzianej umowie jasno określić, którym organom i agencjom UE powinny przysługiwać prawa dostępu do określonych baz danych Interpolu oraz do jakich szczególnych zadań i celów; uważa, że przewidziana umowa nie powinna nakładać na agencje UE obowiązku współpracy z Interpolem wykraczającego poza to, co zostało już określone w odpowiednim prawie Unii;

Ochrona danych, przetwarzanie i przechowywanie danych osobowych, dochodzenie roszczeń na drodze sądowej

11. wzywa Komisję do dopilnowania, aby umowa była zgodna z dorobkiem prawnym UE w dziedzinie ochrony danych oraz chroniła podstawowe prawa i wolności jednostek przez zapewnienie poziomu ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach tej umowy, który zasadniczo odpowiada poziomowi przewidzianemu w prawie pierwotnym i wtórnym UE; podkreśla, że planowana umowa o współpracy nie powinna prowadzić do osłabienia podstawowych praw i wolności osób fizycznych, w szczególności ich praw do ochrony danych i prywatności, oraz powinna zapewniać skuteczne środki zaskarżenia przeciwko wszelkim naruszeniom tych praw;

12. zwraca uwagę, że umowa powinna gwarantować przekazywanie danych osobowych, które jest adekwatne, stosowne i ograniczone do tego, co jest konieczne ze względu na cel, w jakim dane mają zostać przekazane, oraz proporcjonalne do tego celu, zgodnie z dorobkiem prawnym UE w dziedzinie ochrony danych; podkreśla ponadto, że należy przewidzieć możliwość wprowadzenia wszelkich ograniczeń dostępu lub wykorzystania, w tym ograniczenia dalszego przekazywania danych, lub usunięcia danych w momencie ich przekazywania; podkreśla również, że osoby, których dane dotyczą, muszą mieć zapewnione możliwe do wyegzekwowania i skuteczne prawa;

13. uważa za konieczne wprowadzenie wymogu, aby cele, dla których dane mogą być przekazywane, były jasno wskazane w umowie oraz aby wszelkie dalsze przetwarzanie danych niezgodne z pierwotnym celem było zabronione; stoi na stanowisku, że umowa musi wyraźnie wskazywać, iż decyzje oparte wyłącznie na zautomatyzowanym przetwarzaniu danych osobowych bez udziału człowieka są niedozwolone;

⁽¹²⁾ Rozporządzenie (UE) 2019/817 i rozporządzenie (UE) 2019/818.

⁽¹³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiające europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226, Dz.U. L 236 z 19.9.2018, s. 1.

⁽¹⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) oraz wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 60).

Wtorek, 5 lipca 2022 r.

14. podkreśla, że w przewidzianej umowie należy wyraźnie określić procedury dotyczące zobowiązania Interpolu do powiadamiania w przypadku naruszenia danych osobowych oraz uwzględnić opis minimalnego zakresu informacji, które należy podać, wraz z powiadomieniem o naruszeniu; wzywa Komisję do zapewnienia w umowie, by Interpol bez zbędnej zwłoki i w miarę możliwości w ciągu 72 godzin powiadamiał właściwe agencje UE i organy państw członkowskich, w tym krajowe organy ochrony danych, o naruszeniu ochrony danych osobowych;
15. zaleca, aby nadzór nad danymi, do których uzyskano wgląd, sprawował co najmniej jeden niezależny organ odpowiedzialny za ochronę danych, dysponujący skutecznymi uprawnieniami do prowadzenia dochodzeń i podejmowania interwencji oraz rozpatrywania skarg osób fizycznych dotyczących wykorzystania ich danych osobowych;
16. zaleca, aby Komisja zagwarantowała, że Interpol nie będzie przechowywał danych dłużej niż jest to konieczne z uwagi na cel, w jakim zostały przekazane; w tym kontekście oczekuje, że w umowie określone zostaną jasne i szczegółowe zasady przechowywania, w tym zasady dotyczące ograniczenia przechowywania, a także przeglądania, sprostowania i usuwania danych osobowych;
17. wzywa Komisję, by zapewniła wszystkim osobom, których dane dotyczą, czyli każdej osobie, której dane są przetwarzane na podstawie tej umowy, skuteczne i możliwe do wyegzekwowania prawa do dochodzenia roszczeń na drodze administracyjnej i sądowej;
18. podkreśla, że w umowie wyraźnie zaznaczono, iż Interpol nie będzie miał wzajemnego bezpośredniego ani pośredniego dostępu do baz danych UE;

Interoperacyjność

19. podkreśla, że współpraca organów ścigania i wymiana informacji są ważnymi narzędziami walki z przestępczością i terroryzmem oraz dochodzenia sprawiedliwości, ale muszą one być ukierunkowane oraz podlegać odpowiednim i wcześniej określonym zabezpieczeniom i nadzorowi; podkreśla, że należy przy tym poważnie potraktować wyzwania związane z prawami podstawowymi, w szczególności przez poprawę jakości danych, eliminowanie stronniczości, wykrywanie błędów i unikanie wszelkich form dyskryminacji w procesie podejmowania decyzji;
20. zaleca zwrócenie szczególnej uwagi na wyzwania związane z prawami podstawowymi oraz na konieczność przyjęcia odpowiednich środków łagodzących i mechanizmów niedyskryminacji, a także poprawę jakości i ochrony danych, aby można było ustanowić ramy przyszłego rozwoju ściślejszego połączenia między systemami informacyjnymi UE i Interpolu w dziedzinie współpracy policyjnej i sądowej, azylu i migracji, a także zintegrowanego zarządzania granicami i polityki wizowej, co ma zapewnić kluczowe ramy prawne dla obecnego i przyszłego rozwoju infrastruktury cyfrowej UE;
21. zaleca, aby w świetle przepisów regulujących dostęp do danych osobowych i wymianę informacji w różnych systemach i bazach danych UE warunki przyszłej umowy o współpracy z Interpolem zawierały zabezpieczenia i gwarancje niezbędne do zapewnienia państwom członkowskim i odpowiednim agencjom UE kontrolowanego dostępu do baz danych Interpolu za pośrednictwem europejskiego portalu wyszukiwania w zakresie niezbędnym do wykonywania ich zadań, zgodnie z ich prawami dostępu i przepisami unijnymi lub krajowymi dotyczącymi takiego dostępu, z zachowaniem pełnej zgodności z wymaganiami UE dotyczącymi ochrony danych oraz z prawami podstawowymi;
22. przypomina, że bazy danych Interpolu zawierają duże ilości danych dotyczących dokumentów podróży obywateli państw trzecich oraz że korzystanie z tych baz danych mogłoby zmniejszyć luki informacyjne i zwiększyć liczbę pozytywnych dopasowań, a w konsekwencji poprawić wyniki operacyjne ETIAS i pozytywnie wpłynąć na oczekiwane wyniki operacyjne zmienionego rozporządzenia w sprawie VIS; podkreśla, że umowa o współpracy z Interpolem powinna zapewnić wymaganą podstawę prawną, z uwzględnieniem zabezpieczeń i gwarancji dotyczących ochrony danych, oraz zawierać zezwolenia na bezpośrednie łączenie się europejskiego portalu wyszukiwania z bazami danych Interpolu; zauważa, że w związku z tym umowa o współpracy powinna również przewidywać możliwość ustanowienia bezpiecznych połączeń europejskiego portalu wyszukiwania i ETIAS z infrastrukturą informatyczną Interpolu, aby umożliwić dostęp do jego baz danych;
23. podkreśla, że zgodnie z obecnymi ramami UE w nowej umowie należy zagwarantować, że wszelkie zautomatyzowane przeszukiwania baz danych Interpolu SLTD i TDAWN za pośrednictwem europejskiego portalu wyszukiwania przy wykorzystaniu interoperacyjności powinny być realizowane w taki sposób, by żadne informacje nie zostały ujawnione państwu będącemu właścicielem wpisu w bazie Interpolu;

Wtorek, 5 lipca 2022 r.

Przekazywanie danych i dalsze ich przekazywanie

24. przypomina, że zgodnie z unijnym dorobkiem prawnym w dziedzinie ochrony danych przekazywanie danych z UE do państw trzecich i organizacji międzynarodowych jest dozwolone tylko wówczas, gdy odbiorcy tych informacji są w stanie zagwarantować poziom ochrony danych osobowych zasadniczo odpowiadający poziomowi obowiązującemu w Unii; podkreśla w tym kontekście, że w przypadku braku decyzji stwierdzającej odpowiedni stopień ochrony Interpolu umowa powinna stanowić podstawę prawną umożliwiającą przekazywanie danych osobowych do Interpolu, pod warunkiem że jest ona prawnie wiążąca i możliwa do wyegzekwowania dla wszystkich jej stron oraz że zawiera odpowiednie gwarancje ochrony danych;

25. podkreśla, że przekazywanie danych osobowych ujawniających pochodzenie rasowe lub etniczne, opinie polityczne, przekonania religijne lub światopoglądowe, przynależność do związków zawodowych, dane genetyczne, dane biometryczne w celu jednoznacznego zidentyfikowania osoby fizycznej oraz dane dotyczące stanu zdrowia i życia seksualnego lub orientacji seksualnej danej osoby powinno być dozwolone jedynie w wyjątkowych okolicznościach oraz wtedy, gdy jest to konieczne i proporcjonalne w danym przypadku, aby zapobiegać czynom zabronionym, które wchodzą w zakres umowy, lub by je zwalczać; zaznacza, że w umowie należy przewidzieć odpowiednie zabezpieczenia, aby przeciwdziałać szczególnym rodzajom ryzyka związanym z przetwarzaniem specjalnych kategorii danych, zwłaszcza w przypadku nieletnich i ofiar przestępstw;

26. zaleca ograniczenie stosowania odstępstw w razie dalszego przekazywania danych osobowych do przypadków określonych w rozdziale V rozporządzenia EUDPR; podkreśla, że szczegółowe wymogi wynikające z rozporządzeń ustanawiających odnośne agencje lub organy UE muszą być w pełni przestrzegane, w tym szczegółowe przepisy dotyczące przekazywania danych operacyjnych przez Europol i EPPO;

27. zaleca, aby umowa przewidywała, że przekazywanie danych osobowych musi podlegać obowiązkowi zachowania poufności oraz być konieczne i proporcjonalne do celów określonych w umowie, a mianowicie do zapobiegania przestępstwom, prowadzenia dochodzeń w ich sprawie, wykrywania lub ścigania przestępstw, ochrony przed zagrożeniami dla bezpieczeństwa publicznego i ochrony granic zewnętrznych;

28. zaleca, aby umowa wyraźnie stanowiła, że dane osobowe przekazywane przez UE do Interpolu nie będą wykorzystywane do żądania, wymierzania bądź wykonywania kary śmierci ani jakiegokolwiek formy okrutnego i niehumanitarnego traktowania, i że dane osobowe nie będą przekazywane, jeżeli istnieje jakiegokolwiek ryzyko, że dane te zostaną wykorzystane w tym celu;

Czerwone noty i dyfuzje

29. z myślą o przyszłej współpracy podkreśla, że pomimo niedawnych reform przejrzystość i rozliczalność pozostają wyzwaniem zarówno na poziomie indywidualnym, jak i organizacyjnym Interpolu, podobnie jak brak dostępnych informacji statystycznych na temat funkcjonowania jego systemu not i dyfuzji; wzywa zatem Komisję, by uzyskała od Interpolu stosowne gwarancje i zobowiązanie do dalszego rozwoju koniecznych struktur i zasad, jak również narzędzi merytorycznych umożliwiających spójne i przejrzyste przetwarzanie wniosków, przeglądów, sprzeciwów, poprawek i usuwania;

30. wzywa Komisję do wynegocjowania zdecydowanego wymogu, by Interpol poprawił przejrzystość swojego systemu przeglądu czerwonych not i dyfuzji, w szczególności rolę i działanie grupy zadaniowej ds. not i dyfuzji; wzywa Komisję do wykorzystania negocjacji z Interpolem do tego, by zwrócić się do tej organizacji o opracowanie, zaktualizowanie i udostępnienie narzędzi proceduralnych i merytorycznych dotyczących zgodnego z prawem rozpatrywania czerwonych not i dyfuzji, zapewniających spójne i przejrzyste przetwarzanie wniosków, przeglądów, sprzeciwów, poprawek i usuwania;

31. w celu poprawy wydajności i zwiększenia przejrzystości zaleca doroczne publikowanie danych statystycznych dotyczących przetwarzania czerwonych not i dyfuzji, w tym informacji o liczbie wniosków, państwie pochodzenia, kategorii przestępstwa, powodach lub uzasadnieniach odmowy i zastosowaniu kar w przypadku nadużyć; wzywa Komisję do zapewnienia, aby w odniesieniu do wszystkich państw członkowskich UE gromadzono dane statystyczne dotyczące rozpatrywania przez te państwa wniosków o zatrzymanie na podstawie czerwonych not i dyfuzji;

Wtorek, 5 lipca 2022 r.

32. podkreśla, że w kontekście tej umowy Interpol powinien opracować publiczne profile ryzyka czerwonych not i dyfuzji na podstawie rocznych publikacji statystycznych, o których mowa w poprzednim ustępie, co pozwoliłoby na ocenę ryzyka nadużycia uprawnień przez państwa wnioskujące i przyczyniłoby się do oceny skuteczności mechanizmów wykonawczych Interpolu;

33. wzywa Komisję, w kontekście tej umowy, do zbadania możliwych sposobów wykorzystania europejskiego portalu wyszukiwania do radzenia sobie z problemem politycznie motywowanych czerwonych not i dyfuzji, co w praktyce byłoby jednym z narzędzi, które w niektórych sytuacjach mogłyby się okazać skuteczne w wykrywaniu politycznie motywowanych wniosków o wydanie czerwonej noty;

34. przywołuje stanowisko Rady dotyczące czerwonych not Interpolu w kontekście przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/991 w sprawie nowego mandatu Europolu⁽¹⁵⁾, w którym poparto podejmowane przez Interpol działania na rzecz zapobiegania nadużywaniu czerwonych not i dyfuzji ze względów politycznych lub naruszeniom praw człowieka i wezwano do dalszej regularnej wymiany informacji w tej kwestii między Interpolem a jego centralnymi biurami krajowymi w celu dalszego zwiększania świadomości na temat działań, które państwa członkowskie powinny podejmować we współpracy z Interpolem;

35. oczekuje od Rady realizacji jej zobowiązania, zgodnie z którym będzie dalej wspierać Interpol w propagowaniu jego dotychczasowych standardów i procedur dotyczących jakości danych i przestrzegania norm;

36. wzywa Komisję do prowadzenia prac również w wymiarze wewnętrznym, z wykorzystaniem istniejących narzędzi technicznych dostępnych w unijnych ramach bezpieczeństwa, aby zapewnić mechanizm weryfikacji umożliwiający państwom członkowskim UE wymianę informacji o stwierdzeniu i usunięciu motywowanych politycznie czerwonych not i dyfuzji, najlepszych praktykach w tej dziedzinie oraz profilach ryzyka państw trzecich wystawiających czerwone noty;

37. wzywa Komisję do uznania ryzyka, jakie stwarzają autorytarne reżimy systematycznie podważające opartą na zaufaniu współpracę organów ścigania przez nadużywanie narzędzi udostępnianych przez Interpol; zwraca się do Komisji, by zachęciła Interpol do zintensyfikowania działań w dziedzinie skutecznego przeciwdziałania tego rodzaju nadużyciom;

38. wzywa Komisję, aby uwzględniła w umowie postanowienia dotyczące wsparcia dla Interpolu, co pozwoli zwiększyć obecnie niewielką liczbę personelu zajmującego się przeglądem czerwonych not i dyfuzji w Komisji Kontroli Akt oraz poprawić jakość danych statystycznych na temat funkcjonowania czerwonych not i dyfuzji; wzywa Komisję do wykorzystania roli i wpływu UE do wspierania ulepszeń, które wzmocnią ochronę przed nadużywaniem not i dyfuzji;

Rosja

39. odnotowuje oświadczenie sekretarza generalnego Interpolu, że wdroży on wzmocnione środki monitorowania w celu identyfikacji wszelkich dalszych nadużyć systemów Interpolu przez Rosję i zapobiegania im; jest jednak nadal zaniepokojony, że samo monitorowanie nie wyeliminuje całkowicie ryzyka nadużyć ze strony Rosji; w związku z tym podkreśla, że biorąc pod uwagę obecne szczególne okoliczności, w tym rażące naruszenia prawa międzynarodowego przez Rosję i lekceważenie międzynarodowego systemu opartego na zasadach, Komitet Wykonawczy i Sekretariat Generalny Interpolu powinny zastosować natychmiastowe i zdecydowane środki, aby cofnąć prawa dostępu Federacji Rosyjskiej i Białorusi do systemów Interpolu, ponieważ ich działania stanowią bezpośrednie zagrożenie dla międzynarodowej współpracy organów ścigania i poważnie naruszają prawa podstawowe; wzywa Komitet Wykonawczy Interpolu do przygotowania i zaproponowania Zgromadzeniu Ogólnemu niezbędnych zmian w statucie Interpolu, aby umożliwić zawieszanie członkostwa w Interpolu, oraz wzywa państwa członkowskie UE do poparcia tej inicjatywy z myślą o zawieszeniu Rosji i innych państw, które konsekwentnie nadużywają Interpolu ze względów politycznych; wzywa Sekretariat Generalny Interpolu, by przedstawił Komitetowi Wykonawczemu wniosek w sprawie środków naprawczych w stosunku do Federacji Rosyjskiej zgodnie z art. 131 ust. 3 zasad Interpolu dotyczących przetwarzania danych, włącznie z zawieszeniem praw dostępu rosyjskiego krajowego biura Interpolu;

40. zdecydowanie zaleca, by w kontekście analizowanej umowy Komisja wprowadziła wzmocnione środki monitorowania not i dyfuzji wystawionych przez władze rosyjskie przed wojną w Ukrainie; wzywa Komisję, by doradzała państwom członkowskim w kwestii konkretnych środków, które należy wprowadzić w stosunku do not i dyfuzji wystawianych przez władze rosyjskie przed wojną i w obecnym kontekście;

⁽¹⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/991 z dnia 8 czerwca 2022 r. zmieniające rozporządzenie (UE) 2016/794 w odniesieniu do współpracy Europolu z podmiotami prywatnymi, przetwarzania danych osobowych przez Europol w celu wspierania postępowań przygotowawczych oraz roli Europolu w zakresie badań naukowych i innowacji, Dz.U. L 169 z 27.6.2022, s. 1.

Wtorek, 5 lipca 2022 r.

Uwagi końcowe

41. domaga się uwzględnienia w umowie możliwości jej zawieszenia lub rozwiązania w przypadku jakiegokolwiek naruszenia przez jedną ze stron jej postanowień, szczególnie dotyczących danych osobowych, z zastrzeżeniem, że dane osobowe objęte zakresem umowy przekazane przed jej zawieszeniem lub rozwiązaniem mogą być dalej przetwarzane zgodnie z warunkami umowy;

42. uważa, że planowana umowa powinna zawierać klauzulę dotyczącą sprawozdania Komisji z przeglądu przedłożonego trzy lata po wejściu umowy w życie, a następnie sporządzanego co trzy lata, w którym to sprawozdaniu Komisja oceni skuteczność realizacji umowy i jej zgodność z prawami podstawowymi; uważa za istotne, aby umowa przewidywała mechanizm monitorowania i ocenę okresową pozwalającą ocenić funkcjonowanie umowy w związku z potrzebami operacyjnymi odpowiednich agencji Unii, w tym dane statystyczne dotyczące liczby zatrzymanych przestępców i osób skazanych dzięki danym Interpolu, a także jej zgodność z przepisami dotyczącymi ochrony danych i innymi prawami podstawowymi;

43. zaleca, stosownie do stwierdzenia TSUE zawartego w opinii z 8 września 2016 r. na temat projektu umowy między Kanadą a Unią Europejską w sprawie przekazywania danych dotyczących przelotu pasażera z Unii Europejskiej do Kanady, że preambuła umowy zawiera wszystkie odesłania do odpowiednich podstaw prawnych, włącznie z art. 16 TFUE;

44. zaleca, aby wszelkie negocjowane kwestie związane z rozstrzygnięciem sporów podlegały ostatecznej jurysdykcji TSUE;

45. zwraca się do Komisji o składanie Parlamentowi sprawozdań z przebiegu i wyniku negocjacji zarówno w regularnych odstępach czasu, jak i na każdy wniosek; przypomina, że Parlament jest uprawniony do wyrażenia zgody na zawarcie przewidywanej umowy o współpracy, dlatego też powinien być ściśle zaangażowany w proces negocjacji; wzywa Komisję do dopilnowania, aby częścią mechanizmów monitorowania i oceny przewidzianych w umowie o współpracę były sprawozdania składane Parlamentowi;

o

o o

46. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszego zalecenia Radzie, Komisji i Międzynarodowej Organizacji Policji Kryminalnej (ICPO-INTERPOL).
